

SPOLUPRÁCE PŘES 3 STOLETÍ

Karel Jaromír Erben
Karel Hynek Mácha
Karel Klára Hanušová
Karel Tomáš Kout

V letošním roce si celý národ připomíná 170. výročí prvního vydání Erbenovy Kytice. Současně je tomu letos přesně na rok 187 let od prvního vydání Máchova Máje. Kardio Theatre nemohlo zůstat stranou oslav těchto významných výročí. Rozhodli jsme se proto vzdát hold svým dvěma oblíbeným básníkům a jejich slavná díla zasadit do nových netušených souvislostí.

Milí Karlové, díky a nemějte nám to za zlé.

Taky jsme byli mladí.

POSTAVY A OBSAZENÍ

MUDr. Hynek Máchal
Terapeutka Zorka
MUDr. Karl Frungjeud
Překladatelka Hanka
Agnieszka
Líba
Vašek
Lenka
Anna
Sprcháč/Vypravěč
Starší žáček
Mladší žáček

Jiří Knot
Miroslava Wildová
Tomáš Kout
Ema Buksová
Sonia Koutová
Zita Patíková
Oldřich Hudeček
Eva Pospíšilová
Klára Hanušová
František Čachotský
Jáchym Kout
Oskar Kout

REŽIE

Kardio Theatre

SVĚTLA A ZVUK

Michal Matola

HUDEBNÍ DOPROVOD

Sonia Koutová (klavír)
Jáchym a Oskar Koutovi (housle)

ÚPRAVA A KOSTÝMY

Bohdana Pavlíková & Klára Hanušová

REŽIJNÍ AMORÁLNÍ DOHLED

Bohdana Pavlíková

Legendární inscenace z roku 2017 v novém nastudování.

Premiéra 29. května 2023 v Divadle Na prádle.

kardiotheatre.cz

KARDIO THEATRE

KABARET DUŠEVNÍ ANEB NEVESELY TRUCHLIVÝ

ERBEN-MÁCHA-HANUŠOVÁ-KOUT

HUDBA: SONIA KOUTOVÁ

Devatero (terapie dětmi)

1. CTI SYNA SVÉHO I DCEROU SVOU.

2. NEBER JMÉNO DÍTĚTE NADARMO.

3. NEZVÝŠÍŠ HLASU SVÉHO.

4. NEODLOŽÍŠ.

5. NEPROKLEJŠ.

6. NEZATAHÁŠ.

7. NEPŘIDUŠÍŠ.

8. NEUDEŘÍŠ.

9. NEZABUJŠ.

STŘÍBRNÝ KLAVÍR

(úryvek)

Ráno raničko panna vstává,
špunty si z uší vydundává.
Pročísne vlas, vydrhne chrup,
v očích má jas, na bradě chlup.

Vyrve ho hbitě
stříbrnou pinzetou,
posnídá sytě
halušky s brynzetou.

Okolo lesa pole lán,
vine se stezka k mohylám.
Okolo lesa pole lán
lentilky rovům těm nasypám.
Tu jí hrůzou vstanou vlasy,
opět slyší tamty hlasy:

Neodpusť tón falešný, ni zvuk,
ať je to holka, to, nebo kluk.
Faleš je bolest pro duši,
když o sluch jde, jde o uši.
Nedovol by tě trýznili,
hudbou přesvatou by prznili.

Černobílé klapky
tónům přísluší,
prsty klapou,
tóny znějí,
přijdeš o duši.

(...)

„Hoď ho, hoď ho na mýtinu,
vlkům a liškám na svačinu.
Přikryj ho větvemi, jasná věc,
ať si ho najde jezevec!
Strč ho tam hloub a hloub do houští,
medvědu, co lidem rád odpouští.
Žilou.

Oči vydloubni,
jazyk pod kořen narvi,
ať pochutnají si na nich larvy.
Pak ale spěchej, rychle zmiz,
dřív než ho pozře lesní hmyz...”

Jak slyšela, tak učinila,
vražedkyně přespanilá.
Když tu náhle děsný skřek,
ruce její, toť rudý flek.

Ženština rázem znejistí,
juká vůkol vykulena:
kde krvavou vinu očistí,
pomůže svatá Apolena?

(...)

